

O „Perspektivama i procesima kurikula za hrvatski jezik u nižim razredima osnovne škole“ govorile su Božica Vuić i Danijela Kostadinović. Vesna Budinski i Ivona Barun izložile su rezultate svojega istraživanja o razini usvojenosti početnog pisanja na kraju školske godine u prvom razredu osnovne škole. Utvrdile su da potpunu točnost u pisanju riječi po diktatu ostvaruje tek oko dvije petine anketiranih učenika. U izlaganju „Prevođenje u osnovnoškolskoj nastavi hrvatskoga jezika“ Emilija Reljac Fajs založila se da prevođenje nađe mjesto u novom kurikulu hrvatskoga jezika. Vlasta Erdeljac i Vendi Franc skrenule su pozornost sudionika na „Problem disleksije u kurikulu ranog učenja hrvatskoga/materinskoga jezika“.

Marija Turk Sakač u svom je izlaganju o „Novim medijima i početnom čitanju i pisanju“ utvrdila da su postojeći obrazovni *softveri* učenicima zanimljivi i motivirajući zbog mogućnosti uporabe računalnih igri. Zanimljiva i aktualna pitanja o hrvatskome jeziku u školi od ‘prekjučer’ kroz ‘dandas’ do ‘preksutra’ potaknuo je Ante Selak izlaganjem „Od (svetomarkovske) žalopojke do (zloslutne) euiz(ol)acije“. Ružica Jemeršić govorila je o „Standardima u vrjednovanju i ocjenjivanju postignuća ranog učenja hrvatskoga jezika i književnosti u osnovnoj školi“.

Prikazani je znanstveni skup potaknuo živu diskusiju o predmetu Hrvatski jezik, a time i o dječjoj književnosti u osnovnoj školi.

Božica Vuić

Veliki vidar: stoljeće Grigora Viteza

Zagreb, 24.-25. studenog 2011.

Povodom stote godišnjice rođenja Grigora Viteza u Zagrebu je od 24. do 25. studenog 2011. u organizaciji Filozofskog fakulteta u Zagrebu, Učiteljskog fakulteta u Zagrebu, Hrvatske udruge istraživača dječje književnosti i Knjižnica grada Zagreba – Hrvatskoga centra za dječju knjigu – Hrvatske sekcije IBBY-a održan Znanstveni skup s međunarodnim sudjelovanjem *Veliki vidar: stoljeće Grigora Viteza*. Kako i dolikuje književniku u čiju je čast organiziran, skup je okupio više od pedeset izlagača i izlagačica raznorodnih istraživačkih interesa i disciplinarnih profila iz nekoliko zemalja. U okviru popratnog programa otvorena je izložba o Grigoru Vitezu (Ranka Javor, prir. *Grigor Vitez: život u knjigama*), dok je waldorfski pedagog Wolfgang Saßmannshausen održao predavanje o potencijalima i aspektima obrazovanja koje nije ograničeno na kognitivno učenje i prenošenje znanja.

Budući da su se izlaganja odvijala u dvjema paralelnim sesijama, osvrt koji bi makar i taksativno pokušao obuhvatiti sve izložene teme, ključne naglaske i

zaključke neminovno bi bio nepotpun i pristran. On na sreću nije ni nužan jer zahvaljujući predanosti organizatora dvojezična *Knjiga sažetaka* nudi iscrpan uvid u pojedinačna izlaganja dok će u budućnosti u istu svrhu, ali i šire poslužiti zbornik radova koji je svega nekoliko mjeseci nakon skupa već u pripremi. Stoga je na ovom mjestu vjerujem dovoljno pribilježiti tek da su, kao što je već spomenuto, brojna izlaganja u okviru *Velikog vidara: stoljeća Grigora Viteza*, u skladu s nazivom skupa, bila usmjerena na dva tematska žarišta: opus i djelovanje Grigora Viteza te dječju književnost u razdoblju od njegovog rođenja do danas. Prvo je žarište, pobliže, okupilo teorijska, književnopovijesna i kritička čitanja književnog, kulturnog i pedagoškog djelovanja Grigora Viteza dok je drugo obujmilo rasprave o različitim institucijama, kritičkim i književnopovijesnim diskursima ključnim za oblikovanje novije dječje književnosti. Prvi dan skupa bio je uglavnom posvećen temama vezanim uz Grigora Viteza dok je drugi bio pretežito usmjeren na modalitete oblikovanja dječje književnosti u 20. i 21. stoljeću. Plenarna predavanja Diane Zalar i Berislava Majhuta odlično su najavila rasprave o ovim tematskim žarištima, odnosno istaknula i sažela probleme vezane uz proučavanje opusa i djelovanja Grigora Viteza (D. Zalar) i povijesti hrvatske dječje književnosti općenito (B. Majhut).

Sasvim sažeto, pisac koji je svojim književnim i uredničkim radom s pravom snažno obilježio generacije dječjih književnika i čitatelja, potaknuo je istraživače iz Hrvatske, Srbije, Slovenije i Crne Gore na predanu raspravu o pitanjima književnih, pedagoških i društvenih razina i implikacija njegova opusa, a mimo dnevnopolitički potenciranih isključivosti i anakronih presezanja ili odricanja. Utoliko su organizatori (organizacijski odbor u sastavu Dragica Haramija, Jovan Ljuštanović, Dušan Marinković, Marina Protrka, Dubravka Težak, Diana Zalar i Dubravka Zima te tajnica skupa Marina Gabelica) uspjeli ostvariti najavljeno, odnosno „okupiti domaće i inozemne istraživače koji bi zajedničkim radom pomogli reartikulirati Vitezov opus, analizirati načine kojima je odgovarao na uobičajene koncepte djetinjstva i djece, ali i preispitati institucionalne, diskurzivne i društvene uvjete proučavanja dječje književnosti, kao i s njima povezane, civilizacijske i kulturno uvjetovane, koncepte djece i djetinjstva“. Osim toga, okupivši istraživače iz različitih sredina, ali i disciplina među kojima, što je za skupove posvećene dječjoj književnosti relativna rijetkost, i znatan broj onih kojima dječja književnost nije primarno područje istraživanja, skup *Veliki Vidar: stoljeće Grigora Viteza* ukazao je na potencijale širenja rasprave o dječjoj književnosti onkraj ustaljenih istraživačkih obrazaca i ne samo disciplinarno zatvorenih krugova koje će, nadam se, prepoznati i budući skupovi o dječjoj književnosti.

Marijana Hameršak